

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 8 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo posiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 13.— | Četrt leta . . . gld. 3.30
Pol leta . . . „ 6.50 | Jeden mesec . . . 1.10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . 1.40

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravištvu „Slovenskega Naroda“.

Nemškega cesarja govori.

Nemški cesar Viljem neizumerno rad in pogosto govori, kakor je sploh znano in imel je že mnogo neprijetnostij in oficijoznih popravilanj in komentarov, katere so prouzročili njegovi pri raznih prilikah izusteni govori.

Zadnji teh ominoznih govorov nemškega cesarja, ki ga je govoril koncem minulega meseca pri otvorjenju braniborskega deželne zboru, razburil je zopet jedenkrat posebno javno mnenje na Nemškem. Če je pri prejšnjih enakih prilikah vojeviti nemški cesar poročil malo s sabljo in pogrozil jednemu ali drugemu svojih sosedov ter za nekoliko časa vznemiril javno mnenje evropsko, je v zadnjem svojem govoru se obrnil naravnost do nezadovoljnih v nemški domovini in jim kar naravnost rekel, naj se izselijo, če niso zadovoljni. Tak govor se še ni čul iz ust ustavnega vladarja.

Če se je javno mnenje v Nemčiji razburilo valed nečuvnih besed cesarja Viljema, ni se temu čuditi. Nemec sicer ni tako nagle in burne krvi kakor Francoz ali Italijan, ali konečno zavrela pa je tudi Mihelnu počasna kri in vse časnikarstvo

obsodilo je odločno čudni govor nemškega cesarja in razun oficijoznih glasil ga skoro ni lista, ki ne bi obsojal čudnih nazorov, katere je razodel cesar Viljem v poslednjem svojem govoru.

Nemci, ki tako radi in toliko pisarijo o ruskem absolutizmu in o avtokratu, ki vlada mnogomilijonemu ruskemu narodu, isti Nemci imajo zdaj priliko pobijati nazore največjega avtokrata, ki sedi na prestolu ustavne nemške države in se kar kratkim potom hoče znebiti vse opozicije, ki se dela vladi in to s prav radikalnim receptom, da naj nezadovoljneži zapusté svojo domovino in se izselijo. A ta recept ni nikomur po volji.

List za listom postavil se je po robu nasproti tako čudnim nazorom, vsi poudarjali pa so soglasno, da iz ustavne države se še ni treba izseljevati, če kdo ni zadovoljen z vlado. Ustava daje vsem državljanom pravico, da uplivajo na javne zadeve po volitvah, po časopisju in po shodih. V novem govoru cesarja Viljema kaže se zopet njegova absolutistična narav, katero je že ovedočil z znanimi svojimi izreki „Sic volo sic jubeo“ in „Suprema lex regia voluntas“ kateri pa se nikakor ne strinjajo z moderno ustavno državo.

Razun časopisov dal je narod sam že odgovor na ta govor, kajti dognano je, da so zadnji delavski nemiri v Berlinu v tesni zvezi s tem govorom, da je narod sam glasno protestiral proti čudnim nazorom, katere je razvil nemške države vladar v svojem zadnjem govoru.

Kar je še posebno znamenito pri tem govoru, je to, da nikakor ni bil improvizovan, kakor se je to nekaterekrat poprej trdilo, ko se je potem popravljal in prenavljalo govore, ko se je videlo, kak utis so naredili. Pri tem govoru to ni mogoče, kajti iz vsega je razvidno, da je bil dobro premišljen, da je bil nastavljen in napisan še predno je bil govorjen. V „Reichsanzeiger“ bil je že tiskan, ko še ni bil morda govorjen in zastoj bi bilo po tem takem tu kaj popravljanja ali komentovati.

Kako daleč je segala razburjenost, katero je prouzročil cesar Viljem s svojim govorom mej prebivalstvom Berolinskim, kažejo neredi, ki so se vršili in ki so bili v tesni zvezi z omenjenim govo-

rom, to je dokazano nasproti vsem trditvam, ki bi morda to rade ovrgele. Berolinci proti svojemu cesarju demonstrirajo — tudi to je znamenje časa.

Če bi vsi nezadovoljneži hoteli ostaviti svojo domovino, pravi neki Berolinski list, potem bi bilo kakih 26 milijonov Nemcev že zapustilo svojo domovino!

V francoskem časopisju našel je cesarja Viljema govor tudi ostro kritiko in se je jako zanimalo zanj. Mej drugimi pisal je „Siecle“: V vojski krutosti, kakor smo čuli nedavno o njih, v delavnicah malo zaslazka, doma pičlo hrano, v javnem življenju grozen pritisk, pri izseljevanju sitno nadzorovanje in kot perspektiva bodočnosti krvave slučajnosti vojne. Konstatujemo te činjenice s popolno ravnodušnostjo, kajti osoda Nemčije briga nas prav malo, a pomisliti je treba, da v Berlinu in v Rimu vse drvi na krizo, iz katere bode težko izviti se na gladko.

Kaj bi bili Nemci napisali, da je jednak govor izustil ruski car, ki bi po vladnem sistemu, katerega ima Rusija, imel vsaj pravico v to, da se postavi na tako izključno avtokratično stališče, kakor je to storil cesar ustavne nemške države. Izzival je tako rekoč svoj narod in izjavil, da njegov tir je pravi, da po njem vozilo se bode tudi na dalje. Kako in s kakim uspehom, to nam bode pokazala še le bodočnost.

Za zdaj smo videli jasno, da so besede nemškega cesarja našle glasen odmev v domovini, kakoršnega morda ni pričakoval ter da so razburile duhove tako zelo, da je več dni bila nemška prestolica pozorišče silnih izgrediv, kateri so se zatrli z veliko težavo. Bili so naravna posledica izzivajočega govora.

Govor poslanca Pfeiferja

v 116. seji drž. zbora dne 17. februarja 1892.

(Dalje.)

Ker besedilo ni natančno precizovano, ravnali bodo izvrševalni organi zelo različno, in utegne se primeriti, kakor je to napovedal grof Wurmbrand, da ne bo nihče kriv, ako ostane zakon le mrtvo slovo, niti državni zbor, niti vlada, niti nje organi. Dvoumnost predlaganega besedila, dala bi se morda odpraviti po konkretnější stilizaciji na pr. tako:

— Hvala, sem se zasmel, — tega ne iščem.

— A — a, vidiš! je zategnil in obrnivši se, nadaljeval pisati.

S tem se nisem mogel pomiriti — moral sem si razjasniti položaj. Spoznavši, da zmerjanjem in groženjem ničesar ne dosežem od svojega čudnega sobesednika, ukrenil sem pridobiti ga dobrikanjem.

— Poslušaj, menih, sem začel, — ne bodem te nadlegoval tu pri delu . . .

— Verjamem! to bode težko, rekel je previdno, ne da bi se odtrgal od dela.

— A prosim te, — sem nadaljeval, pretvarjaje se, kakor da ne slišim njegovih besed, — povej mi, kdo si in zakaj si tu? Ako nama je že živeti vkupe, poznavja vsaj drug drugega . . . Kaj ne?

Ou se je znova leno obrnil v mojo stran in uporno gledal na-me s svojimi gorečimi očmi.

— Ti si zelo radoveden, siknil se skozi zobe, — nu, pa naj bo: zovejo me tu brata Kazimira; a to ni prav. Jaz sem — Jan Branevskij. Jaz nisem menih, ampak — vojak!

Govoré te besede ni obrnil od mene oči, in nakrat me je prešinil strah; nerazumljiv, paničen strah jel je obdajati moje srce. Sapa mi je zastala v prsih. Povesil sem glavo.

— Kaj, „moskalj“, ali ne razumeš mojih be-

LISTEK.

V nočni tišini.

(Ruski napisal S. Pronskij, prev. V. K. Ratimir.)

(Dalje.)

Ta lampa je stala na pisni mizi, pred mizo je pa sedel menih v kapucinski opravi in nizko naklonivši svojo črno, kodrasto glavo, sredi katere je blestel gladko obriti krog tonzure, pisal naglo. Bole noge, obute v opanke, bile so obrnjene nazaj, ker je sedel vrh stola, in jaz sem jasno razločeval višnjeve žile, katere so se videle izpod tenke, bledorumenene kože. Njegova široka duhovska suknja iz velblodje dlake je bila prepasana z vrstico; na ramena spuščena kuklica se je nekako stresala pri vsakem gibljaju pisane roke. Obličja mu nisem mogel videti, sedel je namreč obrnjen proti meni s hrbtom.

Začudil sem se do skrajnosti, ko sem videl tega nepoklicanega gosta, vender sem pa ukrenil dognati takoj, kaj da je. Vam se bode zdelo to čudno, a jaz sem občutil ni najmanjšega straha. Razlagali so mi tako dobro tekom treh let, da ne biva nič nenaravnega, da se nahaja vse umljivo in

neumljivo v prirodi, da sem hotel le objasniti si ono, kar je moralo imeti gotovo svoj navaden, realen vzrok.

Skočivši iz postelje sem stopil h kapucinu in se zlahka dotaknil njegovega ramena z roko, pri čemer je neprijetno zbudila moje prste ježičasta dlaka njegove duhovske suknje.

— Kdo si? sem ga prašal.

Oni se je obrnil. Mene je kar presenetilo njegovo obličje: blede, izpito, z velikimi gorečimi očmi, z ravnim nosom in tankimi, ovelimi ustnicami izraževalo je nepremagljivo žalost in nekako skoro nečloveško odločnost in drzost. Ko me je menih pogledal, se je stresel, a takoj premagal se.

— Kdo si pa ti? rekel je počasi, sicer ruski, a s poljskim naglasom.

Njegov mirni glas me je vznemolil.

— Tebi nič mari, kdo sem! Jaz sem tod doma; jaz sem gospodar te sobe. A ti, kakó si se predrznil zabresti v tujo hišo? — sem kričnil.

— Motiš se. Gospodar te celice sem: — jaz! Sicer neradovoljen — a vender je moja. Hočeš, da jo odstopim tebi . . . samó potem vzemi vse, in tudi to na vrh! je rekel in pokazal z roko na svojo suknjo in ironičen nasmej je skrivil bolešno njega ustnice.

Ako se zasledi v vinskem okraju gnezdo trtne uši, tako je poljedelski minister pooblaščen lastnikom okuženih in osem kilometrov v sosesčini ležečih vinogradov, v svrhu, presnove vinogradov, dovoliti potrebne neobrestne državne predujeme iz državne blagajne, ako nimajo dotičniki sami dovolj premoženja zato.

Gledé distance osmih kilometrov dá se še govoriti, moči jo je razširiti ali pa zožiti.

Ker se besedilo „začasna sila“, da tolmačiti na razne načine, ker more dati povod za šikane in protekcijo, poskusil sem sestaviti besedilo precizneje. Imovitemu ali bogatemu vinogradniku ni državna podpora potrebna, saj si lahko pomore sam; dati pa bi jo bilo tistim, kateri rekonstrukcije vinograda ne morejo iz lastnih sredstev plačati.

Začasna sila ne more biti merodajna za podelitev podpor.

Ta ali oni zemljiški posestnik, lastnik njiv, travnikov in gozdov je sicer brez skrbi za svojo ekzistenco, potrebnega fonda za rekonstrukcijo vinograda pa ne premore. Kdo jamči, da ga bodo zapisali mej tiste, ki so v „začasni sili“?

Tudi mestjanje so lastniki vinogradov a mimo tega se bavijo s kakim obrtom, kateri jim daje sredstva za življenje, ne pa tudi za rekonstrukcijo vinogradov. Naj so le-ti izključeni od državne podpore? Besedilo bodi tako stilizovano, da ni moči samovoljno ravnati ni pri podelitvi podpor, niti pri odklonitvi prošelj za podpore, torej tako, da je jasno povedano, kdo ima pravico prositi podpore.

Sicer pa, gospoda moja, ni odločivna stiska gospodarjeva, ampak kritični položaj vinograda; ako se le-ta odpravi, je lastnik eo ipso rešen.

Vinograd ne reprezentuje samo lastnikovega kruha, ampak tudi državno premoženje; vinograd daje denar takisto, kakor rudnik. Od tega denarja dobivajo svoje deleže država, dežela, okraj, občina in sicer kot davke ali davštine, kapitalisti dobé od tega svoje obresti ali neposredno, ali pa posredovanjem hranilnic itd., ki posojajo kapitalije na zemljišča; tudi obrtnik, mestjan in tovarnar dobi nekaj tega denarja, samo če ga vinogradnik kaj ima.

Ako pogine vinograd, ne trpi škode samo vinogradnik, ampak škoda zadene tudi vse tiste, ki so z njim v zvezi; v vsaki roki, v katero pride denar, zaslužen od vinogradnika, ostane kaj dobička. Trgovci, krčmarji in drugi obrtniki si z njim opomorejo; ako poneha vinarstvo, ponehal bode tudi ta dobiček participijentov, škodo pa bodo čutili vsi, kakor pravi stari pregovor: „Ako nima kmet denarjev, jih tudi mestjan nima.“ (Odobranje!)

S tega višjega stališča, gospoda moje, treba se je lotiti nameravanega saniranja vinogradništva, ne pa samo z osebnega individualnega stališča vinogradnika in zato je treba razširiti pogoje za podelitev državne podpore. Vinarstvo cislitvansko je pač več vredno in daje kruha in dela nekoliko več ljudem, kakor Dunavska parobrodna družba, za katero se je kar na naglo dovolila subvencija petih milijonov. (Prav res!)

Tudi vojaštvo je o tej stvari interesovano; brez kruha ni delavcev, ni familij in tudi ne rekrutov.

Upošteva vse to, morala bi država prav za prav dajati nagrade za ponovitev in ohranitev vinogradov, da bi ljudstvo vzpodbujala, ne pa da štedi pri podelitvi posojil, katera je treba vrniti.

Proč torej z „začasno silo“ vinogradnikov, podporo dobodi tisti vinogradnik, ki ni dovolj premožen rekonstruirati vinograd iz svojih sredstev.

Izraz „občina“ je nadomestiti z besedo „vinorodni okraj“, ker obsega ta okraj navadno več občin — sicer bi se utegnili primeriti, da ne more biti državne podpore deležna sosedna občina, ka-

sed pomena? Prosim, razjasnim ti jih... morda sem še tvoj znanec! je rekel in se tiho, srdito zasmejal.

Radi tega smeja mi je mrz pretresel srce; hotel sem bežati, a nekaka nevidna moč me je držala prikovanega na mesto.

— Da, da, je nadaljeval in gledal nekam nezprosno strogo, nekam kakor v globočino, — ti si radoveden, ti si drzen, „moskalj“... ti si se predrznil priti motit moj mir... dobro, jaz zadovoljim tvoji radovednosti do konca! Sicer si pa ti rojak moje žene... vaše poznam.

— Si oženjen! sem zamrmaljal popolnoma omamljen.

— Da, oženjen! izgovoril je kapucin svečano in grozno.

Jaz sem vzdignil glavo in pogledal na nj: bil je globoko vznemirjen, blede ustnice so trepetale in metalčno zvonečim, vedno glasneje in glasneje donečim glasom je nadaljeval:

— Da, oženjen sem, in nikdo, razumi, — nikdo me ne loči od žene. Ako tega niso mogli storiti niti oni, oni izvržki, oni črni ljudje, oni jezuviti, torej ne stori tega nikdo! In ves trepetaje srda je vstal, stegnil se in vskliknil z bliščečimi očmi:

— Da bi jih kaznoval Vsemogočni! (Dalje prih.)

tere teritorij sicer še ni uničen, pač pa okužen; to pa gotovo ni v zmišli zakona in zato je premeniti besedilo.

Pogoj, da mora kakor država dati tudi dežela jednako podporo, treba je opustiti ali spremeniti, da bode razmerje pravičnejše, zakaj ta pogoj je zelo krivičen. V njega smislu mora dežela storiti toliko kakor država; to bi se zgodilo lahko in bi se tudi zgoditi moralo, da sta država in dežela paritetni, kar pa v resnici ni. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 1. marca.

Deželni zbori.

Pojutranjem sešli se bodo deželni zbori. Bukovinski deželni zbor je vlada že razpustila, ker so se odpovedali toliki poslanci, da zbor ni bil sklepčen. Poslanci so to storili deželnemu predsedniku grofu Pacetu na ljubav. Volitve se bodo nemudoma razpisale. Glede isterskega deželnega zbora javljajo nekateri listi, da bodo slovanski poslanci predlagali resolucijo glede državnega prava hrvatskega, glasom katerega pripada Istra trojedini kraljevini. Tudi v krajskem deželnem zboru bodo brez nobene dvojbe zelo zanimive debate.

Punktacije.

Javili smo že, da se je mudil te dni na Dunaji češki namestnik grof Thun. „Moravski Listy“, jako dobro informovane novine, poročajo, da grof Thun iz začetka ni nameraval iti na Dunaj, nego da je hotel priti v Prago pravosodni minister grof Schönborn, da zastavi pri veleposestnikih svoj upliv glede punktacij, in sicer Nemcem v korist. Zakaj grof Schönborn tega namena ni izvršil, ni uganiti, bržkone ker je vedel, da bi bil ves trud njegov brezuspešen. Vladna izjava na predlog, da je preložiti posvetovanja o punktacijah, obečala bode Nemcem, da bode vlada kar najhitreje storila vse, da bo predložila vse punktacijske operate.

Liberalna stranka ogerska

imela je te dni velik banket, katerega so se udeležili tudi vsi ministri in državni tajniki. Grof Szapary, ministerski predsednik, zahvaljuje se na napitnico, slavil je liberalno stranko in nje zasluge za domovino. Rekel je, da ima liberalna stranka rešiti veliko nalogo, namreč pripomoči, da se konsoliduje država, in da se zboljšajo razmere stanovništva, takisto v gospodarstvem, kakor v političnem in verskem oziru. — Splošno se sodi, da je grof Szapary s tem nejasnim govorom napovedal, da bo koj predložil načrt za reformo uprave.

Vnanje države.

Ministerska krtza na Francoskem.

V zadnji seji narodne zbornice francoske bila je jako burna debata. Ministerstvo še ni bilo kompletovano in to prilikom porabil je monarhist Baudry d'Asson ter stavil resolucijo zaradi premembe ustave. Predsednik zbornice se je temu protivil; pri glasovanju sklenila je zbornica predložiti to zadevo do četrtka. Vseled tega nastal je velik škandal. Novo ministerstvo Loubet še ni sestavljeno, ker se brani Burdeau ustopiti. Čuje se, da bode Constans pozvan sestaviti novo vlado. Časopisi napadajo Carnota, da tira osebno politiko in da se norca dela iz narodnih zastopnikov.

Italijanska zbornica.

Imbriani, znani kričar in vodja iredentevcev, provociral je v zadnji seji italijanske zbornice velik škandal. Nekaj poslanec je nasvetoval osigurati meje italijanske. Imbriani govoril je proti temu predlogu in pri tej priliki opsoval vse zasluzne može na nezasiščen način. Kažoč na veliko siromaštvo, katero je zavladalo v vsej Italiji, odklonil je Imbriani predloge. Predsednik zavrnil je Imbrianija in ga oštel, kakor katerega prostaka zadnje vrste, a tudi drugi poslanci niso štedili z lepimi besedami.

Berolinski izgredek.

Vzlic skrbnemu in ostremu postopanju redarstvenega oblastva še niso odušili vseh izgredev, ki se pojavljaja zdaj tu zdaj tam. Zlasti važno je, da se teh izgredev niso udeležili socijalisti, nego navadni postopači, kakor so v vsakem velikem mestu in ki so se hoteli okoristiti demonstracij poštenih delavcev. Pokradli in oropali so mnogo trgovin. Kjerkoli se začne kaj nevarnega, rabi policija nemudoma orožje. Zaprli so na tisoče izgredevnikov.

Dopisi.

Iz Novega mesta 26. februarija. [Izv. dop.] Narodna čitalnica v Novem mestu priredila je dne 20. t. m. za naš oder popolnoma novi gledališki igri: „Popolna žena“, veseloigra v jednom dejanji, spisal K. Görlitz, preložil neznan pisatelj in „Ona me ljubi“, veseloigra v dveh dejanjih, spisal G. Pfeleger-Moravsky, preložil J. Mohorčič. Kakor smo že zadnjič poročali v „Dolenjskih Novicah“ o predstavi veseloigre „Ravni pot najboljši pot“, moramo tudi danes poudarjati, da je naš novi čitalniški predsednik in ob enem prirednik gledaliških

predstav v občo zadovoljnost spolnil svojo nalogo s prirejenima igrama, s čimur je že v drugič pokazal, da ni res, da je absolutno nemogoče, opraviti kaj na odru s temi močmi, katere imamo sedaj v Novem mestu, to se je trdilo namreč od take strani, katera je veljala mej nami sploh kot strokovnjaško izobrazena v tej stvari. Volja velja in pa zanimanje! Našemu gospodu predsedniku izrekamo pa pri tej priliki svojo presrečno zahvalo za njegov neumorni trud.

Igri, ki ste sami na sebi prav zabavni in poučni, kar velja posebno o „Popolni ženi“, predstavljali sta se v splošno zadovoljnost občinstva. Na malenkostne nedostatke se pač ne smemo ozirati, kajti takim se skoro ne da izogniti v diletan-tičkih gledališčih. Zeleti bi pač bilo, da se za maskiranje več truda porabi.

O posameznih igralcih moramo se najpovolj-neje izreči. Osebito velja to o gospici Poldi Kovačič, katera je igrala v „Popolni ženi“ gospodinjjo Lujizo. Omenjena gospica nam je znana že iz prejš-njih let kot dobra igralka, torej ni treba njenih vrlin nadalje pojasnjevati. Z veseljem pa poročamo, da smo opazovali pri tej priliki čisto novo moč na odru: gospico Marijo Pavlovič, katera je kljub temu, da biva še le malo let mej Slovenci in da se mora toraj še z jezikovnimi težavami boriti, tako dobro igrala ulogo Minke, kakor bi že od nekdaj sodelovala v slovenskem gledališči. Živela! Da bi jo še mnogokrat imeli prilžnost občudovati na čitalničnem odru.

V igri „Ona me ljubi“ odlikovali sta se v prvi vrsti nam že dobro znana gospica Hermina Seidel (Lucija) in gospa Hedviga Šule (Evgenija.) Najbolje kritikujem njuno predavanje, ako povem, da ju je spremljalo dolgotrajno burno ploskanje, ko sta zapustili prvič oder. Izmej gospodov moramo posebno pohvalno omeniti dr. Franja Prevca (Virgilij Knji-gopasek) in Viktorja Vašiča (Vrabelj v prvi igri in Alfonz Ostrogovski v drugi igri kakor tudi Vatro-slava Klinca (Peter sodnik). Tudi z ostalimi igralci smemo zadovoljni biti, če pomislimo, da so prvič nastopili in da obetajo nekateri izmej njih postati dobre moči.

Čuditi se pa moramo, da se Novomeško ob-činstvo tako malo zanima za jednake predstave. Kdor pozna naše razmere in ve, kako malo imamo duševnih zabav, misliti bi pač moral, da se vse tare v čitalnici, kadar se po dolgem premoru zopet jedenkrat spravi kaka igra na oder. Žalibog, da temu ni tako. Mnogobrojno udeleževanje gledaliških iger ne bi le služilo posameznemu v duševno za-bavo, nego tako bi bilo tudi koristno društvenemu življu, kajti po istem množili bi se dohodki, s ka-terimi bi se dalo marsikaj zboljšati, isto bi pa vzpodbujalo tudi posamezne igralce, kateri itak ni-majo od trudapolnih vaj in neprijetnega učenja drugega veselja, kakor to, če so si svesti, da so naredili svojim sosesčanom, svojim soprebivalcem zopet kak prijeten večer. Če je zanimanje kljub vsemu temu mlačno, kaže to veliko nehvaležnost in nekako duševno spanje posameznikov, naravni posledek temu pa je, da se vsakdo brani, za nič in zopet za nič zgubiti svoj dragi čas, kadar se uči ulogo in obiskuje pridno vaje.

Zato: Zanimajmo se nekoliko bolje za take stvari; radi bornih par novčičev si vender ne smemo kratiti enakih, že itak redkih zabav!

Obeta se nam, da bomo videli okoli 19. sušca novo igro na odru: „Svetinova hči“. Prijatelji gle-dališča se že veselimo tega, da ne bi le zopet vse po vodi splavalo, katerih prikazni smo sicer že precej vajeni v našem mestu.

Domače stvari.

— (Kipar Gangl,) genjalni umetnik in stvaritelj lepega Vodnikovega spomenika, postal je umobolen. Včeraj dopoldne dovedli so ga mestni redarji v bolnico, od koder so bolnega umetnika prepeljali v blaznico na Studenec, kajti po sodbi zdravnikov je le malo upanja, da bi zopet okreval. Da se Ganglu um temni, zapazili so prijatelji in meceni njegovi že pred nekaj tedni, zakaj Gangl obnašal se je nakrat zelo čudno. Veliki kip, kate-rega je Gangl izdeloval za pročelje deželnega gle-dališča, je šele na pol gotov, a ker je model skrbno izdelan, mogel bode začeto delo nadaljevati kak drugi kipar.

— (C. kr. mestni šolski svet) je na pod-stavi §. 10. ministerske naredbe z dne 20. avgusta

1870. l. (drž. zak. štev. 105) odredil, da sta letos na vseh javnih ljudskih šolah Ljubljanskih torek, 1. dan marca t. l. popoldne in sredo, 2. dan marca t. l. dopoldne, pouka prosta.

— („Matica Slovenska“) ima XCI. odborovo skupščino v sredo dne 9. marcija 1892. leta ob 5. uri popoldne v društveni hiši na Kongresnem trgu št. 7. Dnevni red: 1. Potrjenje zapisnika o XC. odborovi seji. 2. Naznanila predsedništva. 3. Poročilo gospodarkega odseka (poprave, hišnik, itd.). 4. Poročilo književnega odseka (društvene in založne knjige, itd.). 5. Poročilo tajnikovo. 6. Posameznosti.

— („Sokolova“ maskarada) Opozarjamo, da se ustopnice za „Sokolovo“ maskarado dobivajo še tudi sveter pri blagajnici. Vsestransko zanimanje, ki se kaže za to tradicionalno narodno veselico, in pa lepe skupine, ki so že naznanjene in mnogo družih, za katere še ne vemo, so porok, da bode poslednja maskarada v prostorih čitalniških izredno živahna in sijajna.

— (Osebne vesti.) Deželni sodišča svetnik g. Franc Lulek pri okrožnem sodišču v Celji pozvan je bil kot pomožni poročevalec k nadsodišču v Gradcu.

— (Hymen.) Včeraj poročil se je g. Feliks Schaschel, c. kr. deželne vlade svetnik, z gospodično M. Pesjakovo iz Ljubljane.

— (Zapomnimo si to!!) Iz Ljubljanskih krogov se nam piše: Že večkrat ste imeli priliko poudarjati v svojem listu, kako tolerantni so Nemci nasproti vsem Slovanom, zlasti pa še nasproti nam Slovencem; saj vedo, da smo iz lipovega lesa! Najnovejša doba pokazala je zopet prav jasno, da ste imeli vselej prav, kadar ste v tem oziru katero besedo rekli. O ošabnem nastopu dr. Prossinagga in dike Ljubljanskega nemštva, g. dr. Mahra, v zdravniškem društvu, ste že govorili. Dovoljeno mi bodi pa spregovoriti o drugih dveh rečeh, ki sem jih opazil. Te dni šetal sem se pod Tivolijem in prišel tudi mimo drsalnega društva. Kakor znano, — ni tu razen jednega napisa na tablah ob cesti nobenega slovenskega napisa. Pa to naj bi še bilo! Še več. Slovenski napis: „Na led smejo le tisti drsalci, ki imajo karte“, ki ima itak drugo mesto, je neznan pobalin popolnoma prečrtal. Gotovo kateri nadežni sinkov gospodov, ki nosijo zvonec pri društvu, ali pa vsaj kdo, ki je bil od njih napeljan. Navajeni smo na to v Celji, Trstu, Gorici itd., da bi se pa to v slovenski Ljubljani godilo, to je preveč! Sicer se je pa tudi pri koncertu slavne pevke gđ. Wolske in g. Juffeja pokazalo, kaj in kako. Slovencev je vedno dovolj v koncertih filharmoničnega društva, Nemca pa tu ni bilo nobenega — razun jednega gospoda. Pa godba je baje internacionalna? Saj se poznamo! A tudi brez njih je bilo polno!! Sapienti sat!

— (Družbi sv. Cirila in Metoda) je podaril mestni odbornik g. dr. Vinko Gregorič veliko zbirko deloma tudi jako trdno vezanih knjig „Slov. Matic“, „Družbe sv. Mohorja“ in drugih. — Kot zdaten spomin na nepozabno nam zadnjo veliko skupščino v divnem Kamniku nam je poslal tamošnji g. župan Josip Močnik znamenit dar, 50 gld., katerega je tedaj družbi obljubil požrtvovalni posestnik g. Josip Rode. — Prav razveselil nas je dar vrlih kmetovalcev iz Velikovške okolice, ki so v veseli družbi zložili za nas 6 gld. 48 kr. — Slavno „hranilno in posojilno društvo“ v Glinjah nam je naklonilo 10 gld., ono v Nabrežini pa 5 gld.; za dom naudušeni „Zorani“ v Gradcu so nam nabrali 2 gld. 40 kr., trudoljubivi č. g. Fr. Boncelj, župnik v Dražgošah, pa nam je poslal — kakor se trudi za nas slednje leto tudi letos 1 gld. 50 kr. kot dar Dražgoških Mohorjanov. — Veseli simpatij, ki si jih pridobiva dan za dnevom v obilnejši in trajnejši meri naša družba v prav vseh slojevih slovenskega občinstva, zabelježujemo domorodnimi čutili vsakemu in vsem svojo najprizirnejšo zahvalo.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

— (Mestna hranilnica Ljubljanska.) Meseca februarja uložilo je v mestno hranilnico Ljubljansko 470 strank 164.282 gld. 04 kr., uzdignilo pa 204 strank 122.826 gld. 07 kr.

— (Izletnega poročila prvega Ljubljanskega uradniškega konsumnega društva za upravno leto 1891.) registrovane zadruge s omejenim poročtvom, ustanovljene leta 1887. poznamo: Koncem leta 1890. imelo je drvo Ljubljansko uradniško konsumno društvo 225

družbenikov, kateri so bili uplačali deležnih ulog za 7215 gld. 22 kr. Iz za leta 1888. preveč izkazanih 1 gld., pravi prenos 7214 gld. 22 kr. Tekom leta 1891. pristopilo je 21 družbenikov z deležnimi ulogami 1497 gld. 51 kr. Vkupe torej 276 družbenikov z deležnimi ulogami 8711 gld. 73 kr. Izstopilo je 8 družbenikov, z ozirom na § 7. zadružnih pravil je bilo izbranih 13 družbenikov, potom cesije je izstopilo 7 članov, torej odpade skupaj 28 družbenikov, ter se je na ulogah vrnilo, oziroma zaračunilo 345 gld. 57 kr. Društveno stanje bilo je torej koncem leta 1891.: 248 družbenikov z uplačanimi ulogami v znesku 8366 gld. 16 kr. V primeri s številom družbenikov koncem leta 1891. za 7 manjše. Dobiček iznaša glasom računa o dobičku in o izgubi 638 gld. 15 kr. od katerega se porabi za remuneracije 344 gld., za 4% dividendo pa 304 gld. 15 kr.

— („Učiteljski Tovariš“,) glasilo „Slovenskega učiteljskega društva v Ljubljani“, ima v svoji 5. številki nastopno vsebino: J. Ravnikar — Litija: Jan Amos Komenski. — I. K. — Trb: Na katerih berilih II. in III. čitanke bi se dalo iz zdravjeslovja (higijene) poučevati in v katerem obsegu? — J. Marn: Knjiga Slovenska. — Statistika avstrijskih srednjih šol (s pravico javnosti) v začetku šolskega leta 1891/92. — Ukazi in odredbe šolskih oblastev. — Književnost. — Listek. — Naši dopisi: Iz Ljubljane. — S Trate. — Iz kranjskega okraja. — Društveni vestnik. — Vestnik.

— (Zaradi treh krajcarjev v svojo ženo ubil.) Žalostno dogodbo obravnavalo je včeraj popoldne porotno sodišče. Čevljar Ivan Dolinar iz sodnega okraja Tržiškega je bil zatožen hudodelstva uboja. Dolinar je bil lahkoživec in posebno strastno udan pijači. Zato so tudi njega žene stariši branili svoji hčeri, naj nikari ne vzame Dolinarja, toda vse prigovarjanje je bilo zaman. Zakonsko življenje Dolinarjevo je bilo kaj žalostno; prepiri in pretepi so bili na dnevnem redu. Kadar koli je prišel Dolinar pijan domov, in to se je tekom petih let jako pogostoma zgodilo, pretepal je svojo ženo in ne samo z rokami, ampak tudi, kakor trde priče, z različnimi orodji, kakor je pač kaj v roke dobil. Jedenkrat je Dolinar ženo udaril tako hudo, da je imela veliko luknjo v glavi. Žena Dolinarjeva je bila prav pridna in krotka; navadno je molčala pretrpela vsa, le kadar je Dolinar preveč razgrajal, upala se mu je ugovarjati. Dne 19. oktobra prišel je Dolinar nekoliko pijan domov in zahteval od žene, naj mu da 3 kr., da si kupi „jeruša“. Žena se je tega branila in opominjala moža, naj bo pameten in naj gre spat, a Dolinar je le še silnejše zahteval 3 kr. — Ker se mu žena le ni udala, udaril jo je, ko je imela otroka v naročju, z matiko tako silno po glavi, da se je takoj zgrudila in valed prizadete rane kmalu potem umrla. Dolinar je svoji ženi, ki je bila v drugem stanu, prebil lobanjo šest centimetrov globoko. Še na smrtni postelji prosila je Dolinarjeva žena svoje sorodnike, naj nikari ne ovadijo moža-morilca, kajti če ga sodišče kaznuje, odvzame otroku roditelja. Zatoženec izjavil se je bil proti sosedom, da je hotel ženo najprej pobiti s krampom ali z lopato, da si je pa premislil in vzel motiko, češ, da je preveč ne poškoduje. Zatoženec taji pri obravnavi zlobni namen in se izgovarja, trdeč, da je bil pijan in jezen. Porotniki (načelnik g. Roeger) so uprašanje na uboj jednoglasno potrdili in sodišče je obsodilo Janeza Dolinarja na osem let težke ječe, postrene s postom vsak mesec in trdim ležiščem ter temnico vsakega dne 19. oktobra.

— (Okrajna posojilnica v Kamniku.) katera je pričela delovati dne 18. avgusta 1890., imela je koncem leta 1891. torej v 16 mesecih nastopni uspeh. Denarni promet znašal je 107.398 gld. 98 kr. Hranilnih ulog je bilo 33.963 gld. 65 kr. Vzdignjenih hranilnih ulog 11.977 gld. 24 kr., kapitalizovanih obresti 486 gld. 91 kr., tako da je koncem leta 1891. ulog za 22.473 gld. 32 kr. Posojil je bilo danih 29.960 gld. Vrnjenih posojil pa 7.735 gld. Koncem leta 1891. je izposojenega ostalo 22.225 gld. Čistega dobička je bilo 446 gld. 90 kr. katere je občni zbor razdelil tako-le: 1. 5% dividendo v znesku 222 gld. 6 kr. 2. v posebni rezervni fond 150 gld. 3. v splošni rezervni fond 152 gld. 56 kr. 4. za dobrodelne namene se je odločilo: 1. dekliški šoli v Kamniku 5 gld. 2. dekški šoli v Varniku 5 gld. 3. šoli v Št. Martnem 5 gld. 4. šoli v Tunjicah 5 gld. 5. družbi sv. Cirila in Metoda 5 gld.

— (Najvišje darilo.) Nj. Vel. cesar poklonil je župniji Banjaloški 100 gld. v popravno cerkve.

— (Maskarada „Celjskega Sokola“) obnesla se je prav izborna in se je posebno odlikovala po primerno lepi množini finih in elegantnih mask. Pričakujemo obširnega poročila.

— (Koroški „Bauernbund“) namerava raztegniti svoje mreže tudi po slovenskih prebivalcih, katerih dosedaj še ni mogel pridobiti za se. V to svrhu hoče prenariditi pravila in ustanovljati podružnice po deželi, katerih vsaka bode morala napraviti dva zbora na leto. „Mir“ svari Slovence, naj se ogibajo taci podružnic in njih shodov, ker na njih se bode delalo le proti slovenskim prizadevanjem.

— (Podpornemu društvu slovenskih visokošolcev na Dunaji) so darovali: Blag. g. Feliks Staré, graščak pri Domžalah, 50 gld. Gospoda Matej Suhač, profesor v Novem mestu in dr. France Simončič na Dunaji, skupaj 10 gld. Slavna Kmetaka posojilnica ljubljanske okolice 10 gld. Sl. hranilno in posojilno društvo v Ptui 10 gld. Gosp. dr. Klement Sežun, advokat na Dunaji, 5 gld. Gosp. Jakob Pukl na Dunaji 5 gld. Vsem darovalcem izreka odbor omenjenega društva presrečno zahvalo. Vivant sequentes!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 29. februarja. „Montags-Revue“ izjavlja, da bode vlada skrbela za to, da nadomesti izpadek v dohodkih državnih železnic, na noben način pa ne bode uvedla transportnega davka.

Črnovice 29. februarja. Deželni predsednik grof Pace, vrnivši se z Dunaja, bil je vsprejet na kolodvoru prav simpatično. Navzoči so bile tudi deputacije mest Sučava, Seret in Radovce, katera so Paceta volila častnim občanom.

Znoj 29. februarja. Morilec svoje sestre na smrt obsojeni Fukač pomiloščen je na dosmrtno ječo.

Sofija 29. februarja. Deputacija uradnikov podala se je v Carigrad, da odvede truplo Vulkoviča v Plovdiv. Pri pogrebu bodo navzoči knez, ministri in vsi višji dostojanstveniki.

Pariz 29. februarja. Listi, ki so v dotiki s Constansom in tudi radikalni listi hudo napadajo novo ministerstvo in mu ne proročujejo dolgega življenja. Govori se o amnestiji za Rocheforta in Dillona.

Berolin 29. februarja. Predstojniki mestnih odposlancev odločili so izredno sejo, v kateri bi se bilo razgovarjalo o predlogu socialistov glede bednega stanja.

Atene 1. marca. Sinoči prišel po naročilu kralja sekretar njegov k ministerskemu predsedniku Delyannisu. Nemudoma na to bil ministerski svet, ki je vse vladne privržence povabil na pogovor. Splošno se sodi, da bode Delyannis demisijoniral.

Razne vesti.

* (Slavnemu afriškemu potovalcu dr. Holubu) dovolil je cesar, da sme nositi podeljeni mu viteški križ prve vrste saksonskega Albrehtovega reda.

* (Poletni vozni red) na avstrijskih železnicah bode letos pridobil veljavo že z dnem 1. maja.

* (Nova iznajdba.) V Temešvaru zaprti Farkaš, znan iz loterijske pravde, izumil je neko leseno britev, s katero je v jedni uri obril 141 ujetnikov. Neki brivec v Szegedinu je baje ponudil Farkašu 8000 gld., če mu prepusti to iznajdbo.

* (V Parizu) zaprti so iz neznanih vzrokov avstrijskega trgovca Viljela Stiasnya, ki je imel zavod, kateri se je pečal s posredovanjem za svetovno razstavo v Čikagu.

* (Padlevskega smrt) potrjuje francoski časnikar Labruyère, ki je ob svojem času mu pripomogel, da je pobegnil. Padlevski se je sam usmrtil v Galvestonu v Ameriki, kjer je živel v veliki bedi. Listine, katere je odnesel umorjenemu generalu Selivestrovu in za katerih udobitev se je toliko trudila ruska policija, je uničil predno se je usmrtil.

* (Dolga ježa.) Ruska častnika Leonitiev in Patrino, ki sta jezдила iz Tiflisa preko Teherana v Indijo, vrnila se bosta te dni iz Bombaya v Rusijo s parobrodom. V mnogih krajih bili so jima indijski prebivalci sovražna, vender sta srečno dovršila svojo potovanje in prinesla saboj mnogo zanimivih slik.

Avstrijska specialiteta. Na želodec bolehalo ljudem priporočati je porabo pristnega „Moll-ovega Seidlitz-praska“, ki je preskušeno domače zdravilo in uplija na želodec krepilno ter pospešilno na prebavljenje in sicer z rastočim uspehom. Škatljica 1 gld. Po poštnem povzetju razpošilja to zdravilo vsak dan lekarnar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj, DUNAJ, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in s podpisom. Manj nego 2 škatljici se ne razpošilja. 5 (42—3)

Dunajska borza

dné 1. marca t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	glđ. 94.60	glđ. 94.75
Srebrna renta	94.15	94.25
Zlata renta	110.40	110.40
5% marčna renta	102.45	102.50
Akcije narodne banke	1039.—	1039.—
Kreditne akcije	307.75	308.75
London	118.25	118.35
Srebro	—	—
Napol.	9.38	9.38
C. kr. cekini	5.56	5.56
Nemške marke	57.90	57.92 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 glđ. 138 glđ. — kr.	—
Državne srečke iz l. 1864	100 —	—
Ogerska zlata renta 4%	107 —	70 —
Ogerska papirna renta 5%	101 —	85 —
Dunava reg. srečke 5%	122 —	50 —
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	115 —	50 —
Kreditne srečke	100 glđ. 185 —	50 —
Rudolfsve srečke	10 —	20 —
Akcije anglo-avstr. banke	120 —	156 —
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a. v.	241 —	—

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 glđ. 60 kr.; za pol leta 2 glđ. 30 kr.; za četrt leta 1 glđ. 15 kr.

Loterijske srečke 27. februvarja.

Na Dunaji:	9,	24,	25,	58,	42.
V Gradci:	40,	46,	79,	88,	38.

Umrli so v Ljubljani:

25. februvarja: Fran Brunčič, sodarjev sin, 13 mesecev, Poljanska cesta št. 56, jetika.
 26. februvarja: Apolonija Armč, dekla, 54 let, Poljanska cesta št. 30, plućnica. — Katarina Maierle, gostija, 72 let, Stari trg št. 16, plućnica.
 27. februvarja: Anton Kumpf, zidarjev sin, 2 leti, Streliške ulice št. 11, jetika.
 28. februvarja: Maks Detter, trgovčev sin, 22 let, Stari trg št. 1, plućnica in vnetice reberne urene.
 V deželni bolnici:
 24. februvarja: Jožef Prevc, delavec, 50 let, oedema cerebri.
 25. februvarja: Martin Jamšek, delavec, 62 let, carcinoma ventriculi. — Gabriel Gostia, gostač, 72 let, marasmus.
 — Jožefa Hudabivnik, delavka, 30 let, jetika.
 26. februvarja: Neža Jeran, gostija, 63 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
29. febr.	7. zjutraj	730.8 mm.	1.2° C	brezv.	obl.	0.50 mm.
	2. popol.	730.7 mm.	4.4° C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	730.5 mm.	2.4° C	sl. zah.	obl.	dežja.

Srednja temperatura 3.7°, za 1.3° nad normalom.

V svojem in v imenu vseh sorodnikov javlja tožno vest, da je Vsegamogočnemu dopadlo poklicati pred sodni stol najino preblogo soprogo oziroma mati

Marijo Schuller

učiteljevo soprogo

ki je previdena s svetotajstvi za umirajoče danes ob 7. uri zjutraj po dolgi, mučni bolezni v 23. letu svoje dobe mirno v Gospodu zaspala.
 Pogreb bude dne 3. marca ob 10. uri dopoldne iz hiše žalosti.

Predraga ranjka priporoča se vsem znancem in prijateljem v blag spomin in molitev.

Babino Polje, dne 1. sušca 1892.

Teodor Schuller, soprog. — Marija Schuller, hčerka. (212)

Izurjen pisar

vešč slovenskega in nemškega jezika, z lepo pisavo, želi ustopiti h kakemu c. kr. notarju ali advokatu. — Več se izve pri upravnistvu „Slov. Naroda“. (196—3)

V najem se odda gostilna Poličanski v Zatičini.

Več se izve pri lastnici Tereziji Fortuna v Zatičini. (208—2)

Janez Jax, Ljubljana.

Tovarniška zaloga (937-0) šivalnih strojev.

Ceniki, kdor jih želi, pošiljajo se frankovano in brezplačno.

Št. 4517.

(210—1)

Pomočni uradnik

z lepo pisavo, popolnem zmožen slovenskega in nemškega jezika v govoru in pismu, pa zvečen v pisarničnem poslovanju se vnaprejme pri podpisnem magistratu. Plača po dogovoru.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 29. februvarja 1892.

Kotranaste kroglice.

Priporočljive kot kašelj in hripavost odstra-jujoče in olajšujoče, ali razkrojujoče sredstvo.

Te kroglice, ki pomirjajo in mehčajo, morajo se posebno onim priporočati, ki pri svojih poglih in dolnostih potrebujejo jasen in močan glas, kakor cerkveni govorniki, učitelji, pevci itd. — 1 škatlja 25 kr., 10 škatelj 2 glđ.

Piccolijeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vnanja naročila se proti povzetju vsote točno izvršujejo. (59—3)

Št. 1981.

Razpis.

(209—1)

V deželni bolnici v Ljubljani izpraznjena je

služba sekundarija

z letno plačo 600 glđ. in prostim stanovanjem.

Prosilci za to službo izročé naj svoje prošnje

do 20. marca 1892. l.

pri vodstvu deželnih dobroteljskih zavodov v Ljubljani, ter v njih dokaž-jo svojo starost, doktorat vsega zdravilstva in znanje slovenskega in nemškega jezika.

Deželni odbor kranjski

v Ljubljani, dné 27. februvarja 1892.

! Razprodaja !

Razprodaja

modrobelo posteklene plošče-
vinaste kuhinjske posode

pri

Andr. Druškovič-u

trgovina z železjem
v Ljubljani, Mestni trg št. 10.

Dobiva se tudi vsakovrstno hišno in kuhinjsko orodje po najnižji cen. — S tem ponuja se vsem p. n. gospodarjem, gostilničarjem, predstojništvom bol-nice itd. najboljše prilika, svoje hišno in kuhinjsko orodje po ceni dopolniti ali pa si novo omisliti.

Nevestam priporočam svojo nalašč za novo gospodarstvo sestavljeno hišno potrebščino iz železa od glđ. 15.— do glđ. 200.—.

Vnanja naročila se takoj in vestno izvršijo. (54—15)

! Razprodaja !

Pozor!

gospodinje!

Pozor!

! Najnižje cene !

Oblastveno dovoljeni

zavod za prilepljenje razglasov in pisarna za posredovanje pri zasebnih opravilih.

Podpisanec naznanja, da mu je vis. c. kr. deželna vlada za Kranjsko v Ljubljani z odlokom z dné 4. januvarja 1892. l. št. 15338 podelila

privoljenje za napravo in oskrbovanje zavoda za prilepljenje razglasov

in pisarne za posredovanje pri zasebnih opravilih

s pravicami, dajati razjasnila o nakupu in prodaji hišne oprave in glasovir-jev, o vnaajemodalstvu stanovanj, kupčij in pro-dajalnic, posredovati o nakupih in prodajah, pri najemih in zakupih kmetijskih posestev, mestnih hiš, graščin in selskih dvorcev (vil)

in prosi veleslavne oblastnije, zavode, podvzeta in častito občinstvo posluževati se v vseh, bodisi prilepljenja urad-nih ali zasebnih razglasov po ulicah mesta ali zasebno poslovnega posredovanja tikajočih zadevah mojega zavoda.

Z zagotovilom, da se hočem potruditi vsa mi dana naročila natančno in točno izvršiti, podpisem

z odličnim spoštovanjem

Vekoslav Kališ

Prešernov trg št. 3.

(68—9)